656/02

Den 14. oktober 2002 blev i sag nr. 57.692:

xxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxx x

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet 2 fritidsulykkesforsikringer i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29.

Af klagerens skadeanmeldelser af 26/11 1998 og 14/12 1998 fremgår bl.a.:

> ”Har siden 1995 arbejdet på lager med mange tunge løft. Under barselsorlov i år fik jeg smerter i ryggen ved et løft af min 1 måned gamle datter (daværende vægt ca. 3000 gram). Da jeg genoptog arbejdet mærkede jeg ikke umiddelbart noget, men da jeg den. 17. august 1998 skiftede til lagerarbejde hos K.H. i fryse (-18 grader) kom smerterne og blev hurtigt tiltagende."

I selskabets skrivelse af 8/3 1999 til klageren hedder det bl.a.:

> "Herefter skal vi meddele Dem, at vi må fastholde, at skaden ikke er dækket af forsikringerne.

De har 2 fritidsulykkesforsikringer, der alene omfatter ulykkestilfælde sket i fritiden og ikke på arbejdet.

I øvrigt er det at løfte ikke en udefra kommende hændelse, men en overbelastning."

Klageren har indbragt klagen for nævnet den 25/1 2002, da han først her er blevet bekendt med Ankenævnets eksistens.

Selskabet har ved skrivelse af 14/3 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Skaden opstod angiveligt ultimo juli 1998, …

Forsikringstager fik herefter konstateret, at han havde fået en diskus prolaps.

Det fremgik af de lægelige oplysninger i sagen, at forsikringstager tidligere havde haft rygproblemer gennem skoletiden samt senere.

Skaden blev afvist den 16. december 1998 på begge forsikringer med henvisning til, at skaden skyldtes klagers arbejde og derfor ikke dækkes på fritidsulykkesforsikringen, samt at der ikke var tale om et ulykkestilfælde i forsikringens forstand med henvisning til betingelsernes afsnit 2, punkt a. Endvidere var der tale om forudbestående lidelse, og afvisning skete derfor også med henvisning til betingelsernes afsnit 6 og 7.

I brev af 21. januar 1999 klagede forsikringstager over afgørelsen, men ALKA forsikring fastholdt afgørelsen i skrivelse af 8. marts 1999.

Vi modtog herefter ankenævnets brev, hvoraf det fremgår, at klagen er modtaget af ankenævnet den 28. januar 2002.

Vi gør primært gældende, at der er indtrådt forældelse i henhold til forsikringsaftalelovens § 29. Ved vores afvisningsbrev af 8. marts 1999 blev forsikringstager vidende om, at kravet var forfaldet, hvorefter 2-årsfristen i henhold til § 29 begyndte at løbe.

Fristen udløb således den 31. december 2001. Klagen er modtaget i ankenævnet efter fristens udløb og må allerede af denne grund afvises.

Såfremt ankenævnet ikke finder, at der er indtrådt forældelse i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, fastholder vi, at skaden ikke er sket ved et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand i henhold til betingelsernes afsnit 2, punkt a.

Ulykkesforsikringen dækker, jf. betingelsernes afsnit 2 punkt a: 'Direkte følger af ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade'.

Forudsætningen for, at en påvirkning betragtes som udefra kommende, er som hovedregel, enten at der er sket en egentlig berøring af forsikredes legeme (f.eks. slag eller skub) eller også, at påvirkningen skyldes en nærmere konkret årsag (f.eks. fald). Den påvirkning der udløser skaden, skal være udefra kommende.

Derudover skal der være sket noget usædvanlig, uventet eller tilfældigt, uafhængigt af den aktivitet man er i færd med, for at anerkende en påvirkning som udefra kommende og ufrivillig. Beskadigelsen af legemet er som hovedregel naturligvis uventet. Spørgsmålet er imidlertid om det, der udløste beskadigelsen, var usædvanligt, uventet eller tilfældigt.

Forkert belastning/overbelastning betragtes ikke som udefra kommende årsager. Sådanne skader opstår oftest på grund af belastning af kroppen i en uheldig anatomisk stilling, og kroppens reaktion på dette er ikke en dækket skadeårsag på forsikringen.

l den aktuelle sag er der tale om, at klager i forbindelse med sit arbejde har foretaget mange tunge løft, hvilket har medført smerter i ryggen, da klager løfter sin 1 måned gamle datter.

Generne er opstået over tid, og skyldtes ikke en pludselig udefrakommende hændelse, men mange tunge løft i forbindelse med klagers arbejde, der har medført en

overanstrengelse af ryggen, hvorfor skaden ikke kan anses for sket ved et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at skaden er opstået i forbindelse med klagers arbejde, og heller ikke af denne grund dækkes på fritidsulykkesforsikringen.

Af de ovennævnte grunde fastholder vi afvisningen af skaden på begge fritidsulykkesforsikringer."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse:

1. Kollektiv fritidsulykkesforsikring mellem SiD og Alka:

"**AFSNIT 2 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN:**

A. Direkte følger af ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade.

…

AFSNIT 3 HVORNÅR DÆKKER FORSIKRINGEN:

Ulykkesforsikringen dækker ulykkestilfælde opstået i fritiden. Forsikringen dækker ikke ulykkestilfælde m.v. sket under: …

B) arbejde for andre d.v.s. ulykkestilfælde omfattet af lov om arbejdsskadeforsikring.

2. Alka Ulykkesforsikring:

Afsnit 2

Hvad dækker forsikringen:

1. Legemsbeskadigelse som direkte følge af et ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig udefrakommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade.

Afsnit 6

Hvad dækker forsikringen ikke:

…

L. Specielt vedr. fritidsulykkesforsikringen.

Ulykkestilfælde sket under arbejde for andre, der omfattes af lov om arbejdsskadeforsikring eller anden lov, der sidestilles dermed."

Nævnet udtaler:
Den anmeldte skade er ikke sket ved et ulykkestilfælde, sådan som dette begreb er defineret i forsikringsbetingelserne eller i praksis. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale nogen erstatning for den skete skade. Klagerens krav må også anses for forældet, men nævnet finder det rettest, at selskabet undlader at påberåbe sig forældelse, når det – som det er tilfældet i denne sag – har undladt at give klagevejledning i sit brev af 8/3 1999.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard